

Sygn. akt II AKzw 108/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA **Piotr Pośpiech**

Protokolant: Iwona Posyńskiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Krzysztofa Urgacza

po rozpoznaniu w sprawie **M. G.**

skazanego za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 grudnia 2018 roku, sygn. akt VIII Kow 5408/18

w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać

do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odmówił skazanemu M. G. udzielenia przerwy w wykonywaniu kary ze względów rodzinnych.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył skazany, nie zgadzając się z treścią jego rozstrzygnięcia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wywiedzione zażalenie zasługuje na uwzględnienie o tyle, że zaistniała potrzeba uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

Sąd I instancji w treści zaskarżonego postanowienia uznał, iż po stronie M. G. nie zachodzą ważne okoliczności natury rodzinnej, wymienione w treści art. 153 § 2 k.k.w., które przemawiałyby za udzieleniem mu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. Przekonania tego, w świetle dotychczas poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd odwoławczy jednak nie podziela.

Tytułem wstępu przypomnieć trzeba, iż osadzenie celem odbycia kary pozbawienia wolności zawsze wywołuje pewne ujemne konsekwencje dla rodziny skazanego. Osoba popełniająca przestępstwa musi liczyć się z tym, że będzie musiała ponieść za swoje czyny przewidzianą prawem karę, która może stanowić dolegliwość nie tylko dla niej, ale również dla jej rodziny (post. SA w Lublinie z 12.12.2007 r., sygn. akt II AKzw 939/2007, publ. KZS 2008/5 poz. 96). Niemniej skutki pobytu skazanego w zakładzie karnym w zależności od okoliczności mogą być różne i zgodnie z art. 153§ 2

k.k.w. te najpoważniejsze mogą stanowić fakultatywna podstawę do udzielenia przerwy. Podkreślenia wymaga fakt, że ciężar gatunkowy ujemnych konsekwencji osadzenia w zakładzie karnym, mogący skutkować udzieleniem przerwy, musi stanowić sytuację szczególną. Przerwę w karze ze względów rodzinnych udziela się, gdy obecność skazanego jest niezbędna dla zapewnienia bytu rodziny czy opieki nad członkiem rodziny, a celu tego nie da się osiągnąć inaczej jak przez osobisty udział skazanego. (post. Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 23 lipca 2008 r., sygn. akt II AKzw 549/08, publ. KZS 2008 nr 10, poz. 48)

Wczytując się w akta sprawy uznać trzeba, iż sytuacja zdrowotna, i finansowa K. G. – żony skazanego i ich małoletnich dzieci jest faktycznie trudna, co również przyznał Sąd Okręgowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Zebrany do tej pory w sprawie materiał dowodowy, jak również ustalenia zawarte w zaskarżonym orzeczeniu, nie pozwalają jednak stwierdzić, czy ma ona rzeczywiście zapewnione podstawowe warunki bytowe. Z wywiadu kuratora sądowego wynika, że żona skazanego korzysta z szerokiej pomocy socjalnej. Takie też ogólne stwierdzenie zawarto w pisemnym uzasadnieniu. Nie ustalono jednak w precyzyjny sposób jakie z tego tytułu osiąga przychody, a nade wszystko jakie ponosi ona wydatki związane z utrzymaniem siebie oraz dwójki małych dzieci. Tym samym nie ustalono w sposób precyzyjny, jaka jest jej rzeczywista sytuacja majątkowa, a zwłaszcza, czy istnieje zagrożenie dla bytu rodziny skazanego. Tymczasem pobieżna ocena wywiadu kuratora sądowego wskazywałaby, że uzyskiwana pomoc socjalna niemal w całości przeznaczana jest wyłącznie na koszty związane z utrzymaniem mieszkania. Nie zbadano zatem rzetelnie wystąpienia przesłanki z art. 153 § 2 k.k.w. w postaci istnienia ważnych względów rodzinnych.

Z tego też powodu Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd I instancji powinien ustalić w sposób rzetelny faktyczną sytuację materialną żony skazanego i jej dzieci w odniesieniu do ich podstawowych potrzeb. Materiał dowody w tym zakresie można uzupełnić poprzez przesłuchanie w charakterze świadka K. G., która posiada pełną wiedzę na temat uzyskiwanych świadczeń społecznych, ale także wydatków ponoszonych na utrzymanie rodziny, w tym także na opiekę nad chorymi córkami.

Zaznaczyć jednak trzeba, że ewentualne wykazanie ciężkiej sytuacji rodziny skazanego nie wystarczy do podjęcia pozytywnej decyzji procesowej w przedmiocie udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. W dalszej kolejności sąd będzie musiał rozważyć, czy nadaje ona się do poprawienia wskutek osobistych starań skazanego i w końcu - czy można prognozować, że skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej celem. (post. S.A. w Krakowie z 11 lutego 2015 r., sygn. akt II AKzw 87/15, publ. KZS 2015 nr 3, poz. 70).

Podsumowując te wywody, Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że skoro sytuacja materialna rodziny skazanego nie została w wystarczający sposób wyjaśniona to należało wydać orzeczenie o charakterze kasatoryjnym.

ZARZĄDZENIE

1. akta zwrócić do SO K-ce.